

**การเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่
ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560**

ผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

มาตรา 131 ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ผู้แจ้งการร่อนแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ ดังต่อไปนี้

- (1) แร่ที่กำหนดไว้ในประทานบัตร รวมถึงแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมือง
- (2) แร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการแต่งแร่ หรือตะกั่วที่มีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนด ซึ่งยังมีได้ชำระค่าภาคหลวงแร่
- (3) แร่ที่ได้จากการขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่
- (4) แร่ที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง ซึ่งแร่นั้นยังมีได้ชำระค่าภาคหลวงแร่
- (5) การซื้อแร่ที่ตกเป็นของแผ่นดิน หากปรากฏว่าแร่นั้นยังมีได้ชำระค่าภาคหลวงแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่
การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่
และการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ 16 ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ผู้แจ้งการร่อนแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่กรณีพิเศษเฉพาะราย ให้ยื่นชำระค่าภาคหลวงแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ดังนี้

(1) แร่ที่กำหนดไว้ในประทานบัตร รวมถึงแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนก่อนขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่

(2) แร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการแต่งแร่ หรือตะกั่วที่มีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนด ให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนก่อนขนแร่ออกจากเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรม

(3) แร่ที่ได้จากใบอนุญาตครอบครองแร่ แร่ที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองกรณีพิเศษเฉพาะราย ให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนก่อนการขนแร่ออกไปทำการซื้อขาย

(4) แร่ที่ได้จากใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยหรือการแจ้งการร่อนแร่ ให้ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่ รายย่อยหรือผู้แจ้งการร่อนแร่ เป็นผู้แจ้งปริมาณแร่ที่ได้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ขั้นตอนดำเนินการ กรณีไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ / ชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วน

กรณีผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่หรือชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วน ให้มีหนังสือเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงแร่พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาการชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ชัดเจน หากผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เรียกเก็บดอกเบี้ยผิดนัดชำระตั้งแต่วันที่ผิดนัดชำระจนถึงวันที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดชำระในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตามมาตรา 224 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กรณีไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่หรือชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วน ให้ดำเนินการตาม มาตรา 133 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ประกอบประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2561

1. ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ ประจำท้องที่ ทำหนังสือเรียกให้ ผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ชี้แจง แสดงหลักฐาน ภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

2. ถ้าไม่มาชี้แจงภายในกำหนดเวลาตามที่ กำหนด หรือมาชี้แจงแต่ไม่มีเอกสารหลักฐาน การชำระค่าภาคหลวงแร่ หรือหลักฐานที่ นำมาแสดงนั้นยังไม่อาจรับฟังได้ ให้เจ้า พนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ รวบรวมเรื่องส่งให้ กพร. เพื่อให้ อพร. แต่งตั้ง คณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่ เพื่อ ประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่

3. เมื่อคณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่ได้แจ้งผลการประเมินให้ผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่มาชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว และให้แจ้งว่าหากไม่มาชำระภายในกำหนด นอกจากชำระค่าภาคหลวงแร่ที่ต้องชำระทั้งหมดหรือในส่วนของที่ยังขาด ต้องชำระเงินเพิ่มอีกสองเท่าของค่าภาคหลวงแร่ที่ต้องชำระทั้งหมดหรือในส่วนของขาดนั้นด้วย พร้อมดอกเบี้ยผัดนัดชำระของต้นเงินตั้งแต่วันที่ผัดนัดชำระครั้งแรกจนถึงวันที่ชำระค่าภาคหลวงแร่แล้วเสร็จ ในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตามมาตรา 224 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

4. หากผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ยังไม่มาชำระ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้มาชำระภายในเก้าสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาตามข้อ 3 หากยังเพิกเฉยให้ดำเนินการฟ้องบังคับคดี

** การไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ / ชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วนภายใน
กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 133 วรรคสอง
เป็นเหตุให้สิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลง ตามมาตรา 62 (7)
แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 **

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 7 ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรม หรือ โดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี

มาตรา 204 วรรคหนึ่ง ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้ค่า เตือน ลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ร์ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว

มาตรา 224 วรรคหนึ่ง หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตรา ที่กำหนดตามมาตรา 7 บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ย ได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่น อันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

มาตรา 62 (7) สิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลง หากไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ หรือชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 133 วรรคสอง

มาตรา 133

มาตรา ๑๓๓ ในกรณีผู้มีหน้าที่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่หรือชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าการชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ถูกต้อง ให้อธิบดีมีหนังสือเรียกให้ผู้นั้นมาชี้แจงโดยกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เพื่อนำหลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่มาแสดง หากพบว่าไม่มีหลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่หรือหลักฐานที่นำมาแสดงนั้นยังไม่อาจรับฟังได้ว่าการชำระค่าภาคหลวงแร่ถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือผู้นั้นไม่มาชี้แจงภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่ เพื่อประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ในกรณีดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อคณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่ได้ประเมินว่าให้ชำระค่าภาคหลวงแร่เป็นจำนวนเท่าใด หรือให้ชำระค่าภาคหลวงแร่เพิ่มเป็นจำนวนเท่าใด ให้ผู้ถูกประเมินชำระภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมินเป็นหนังสือ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นจะต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ทั้งหมดหรือค่าภาคหลวงแร่ส่วนที่ยังขาด แล้วแต่กรณี พร้อมเงินเพิ่มสองเท่าของค่าภาคหลวงแร่ส่วนที่ขาดนั้น

การฟ้องเรียกค่าภาคหลวงแร่ค้างชำระ

ค่าภาคหลวงแร่ ถือเป็นภาษีอากร มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 ดังนั้นหนี้ค่าภาคหลวงแร่ถือเป็นหนี้ค่าภาษีอากร จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากรกลาง ตามมาตรา 7 (2) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การฟ้องคดีเกี่ยวกับค่าภาคหลวงแร่ที่ค้างชำระ ให้ยื่นฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลาง ภายในอายุความ 10 ปี นับแต่วันที่ผิดนัดชำระ ตามมาตรา 193/31 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดี

ภาษีอากร พ.ศ. 2528

มาตรา 3

“ภาษีอากร” หมายความว่า ภาษีอากร และค่าภาคหลวงทุกชนิด

“ศาลภาษีอากร” หมายความว่า ศาลภาษีอากรกลาง หรือศาลภาษีอากรจังหวัด

“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร

มาตรา 7 (2) ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งในคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 193/31 สิทธิเรียกร้องของรัฐที่จะเรียกเอาค่าภาษีอากร
ให้มีกำหนดอายุความสิบปี